

POSTANOWIENIE

Dnia 7 maja 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Bednarek

po rozpoznaniu w sprawie S. S.
skazanej z art. 190 § 1 k.k. in.
na posiedzeniu w dniu 7 maja 2026 r.
kasacji obrońcy skarżanej
od wyroku Sądu Okręgowego w Kielcach
z 19 września 2025 r., sygn. IX Ka 923/25
zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Starachowicach
z 30 kwietnia 2025 r., sygn. akt II K 976/24
na podstawie art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k. i art. 429 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

1. kasację obrońcy skarżanej pozostawić bez rozpoznania;
2. obciążyć skazaną kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 30 kwietnia 2025 r., sygn. akt II K 976/24, Sąd Rejonowy w Starachowicach uznając oskarżoną S.S. winną popełnienia zarzuconych jej czynów, wyczerpujących dyspozycję art. 190 § 1 k.k. i art. 288 § 1 k.k. wymierzył karę łączną 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą zawiesił na okres próby wynoszący 2 lata. Dodatkowo, na podstawie art. 46 § 1 k.k., zasądził od S. S. na rzecz I. K. obowiązek naprawienia szkody.

Powyższe rozstrzygnięcie zostało zaskarżone przez obrońcę i oskarżoną.

Wyrokiem z 19 września 2025 r., sygn. akt IX Ka 923/25, Sąd Okręgowy w Kielcach zmienił wyrok jedynie w części, poprzez uchylenie orzeczonego obowiązku wykonania środka kompensacyjnego w terminie 3 miesięcy.

Kasację od wyroku złożył obrońca skazanej i zarzucił rozstrzygnięciu:

1) rażące naruszenie prawa procesowego, które miało wpływ na treść wyroku, a to:

a) obrazę przepisu art. 433 § 1 i 2 k.p.k. oraz art. 444 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k. wynikającą z dowolnej oceny przez sąd II Instancji zeznań świadków M. P. , B. O. oraz M. K. przyjmującej, że są spójne i że cyt. „M. P. i M. K. w sposób stanowczy wskazali, że widzieli oskarżoną w okolicach miejsca zaparkowania samochodu należącego do I. K. i” pomimo, iż z treści tych dowodów nie wynikają takie jednoznaczne stwierdzenia, a ponadto dokonana również ocena, że rozbieżności w treściach tych dowodów osobowych wynikają z różnego sposobu zapamiętywania i odtworzenia zdarzeń nie mieści się w granicach zakreślonych zasadą swobodnej oceny dowodów.

b) obrazę art. 433§ 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 7 i art. 8 § 1 k.p.k. wynikającą z:

- dokonania przez sąd II Instancji niewłaściwej oceny dowodów przeprowadzonych w sprawie II K 972/24 Sądu Rejonowego w Starachowicach przyjmującej, że depozycje M. P. , B. O. oraz M. K. dotyczyły innych okoliczności i na potrzeby tamtej sprawy zostały przeprowadzone dowody, a w konsekwencji nie mogła być przedmiotem oceny dowodowej, pomimo, iż sąd uznając M. K. za winnego popełnienia dwóch przestępstw z art. 212 § 2 k.k. dokonywał oceny zeznań tych świadków dotyczących zdarzenia z 7 lutego 2024 r. w tym uszkodzenia samochodu osobowego marki H. o nr rej. [...] ;

- popadnięcia w wewnętrzne sprzeczności w ocenie dopuszczanych przez Sąd Okręgowy w Kielcach dowodów przeprowadzonych w sprawie II K 972/24 Sądu Rejonowego w Starachowicach wynikające stąd, że z jednej strony sąd stwierdza, że dotyczyły one innych okoliczności nie odnoszących się do zarzutu stawianego S. S. , zaś z drugiej strony ocenia te dowody w sposób wyjątkowo dowolny oderwany od treści zeznań pomawiających i całokształtu pozostałego materiału dowodowego bezzasadnie przyjmując, że chodzi wyłącznie o drobne nieścisłości zaniechując koniecznej oceny tych istotnie różniących się dowodów

mieszczącej się w granicach określonych w art. 4,7 i 457 § 3 k.p.k., a tym samym sąd nie odniósł się w pełni do zarzutów zawarty w apelacjach oskarżonej i jej obrońcy;

1. niewłaściwej oceny zapisów z monitoringu przyjmującej, że ich jakość i zakres były tego rodzaju, że nie można wykluczyć obecności S. S. w miejscu zdarzenia, gdyż chociaż jakość tych nagrań jest niedoskonała to, gdyby w czasie zbliżonym do rzekomego porysowania samochodu H. o nr rej. [...] poruszała się w miejscach wskazanych przez ww. świadków jakakolwiek osoba czy samochód, którym przemieszczali się to sylwetki osób czy pojazdu byłyby zarejestrowane;
2. wyciągnięcia niewłaściwych wniosków w następstwie dowolnej oceny zeznań M. K. co do zarzutu określonego w pkt. I aktu oskarżenia jakoby wypowiedziane przez S. S. słowa realizowały groźbę karalną w sytuacji, gdy ten zeznał, że jej nie obawiał się, a co więcej nie wykazał, że w późniejszym okresie doszło do uszkodzenia opon w samochodzie, tym bardziej, że nie ma jakiegokolwiek dowodu, aby wiązać ich z osobą skazanej;
1. art. 433 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. poprzez niedokonanie przez sąd odwoławczy oceny dowodów przeprowadzonych w sprawie II K 755/24 Sądu Rejonowego w Starachowicach, mimo że akta te zostały ujawnione, a było to konieczne w związku z zarzutami apelacji S. S. i zakresem postępowania dowodowego w tejże sprawie.

Autor kasacji wniósł o uchylenie w całości zaskarżonego wyroku Sądu Okręgowego w Kielcach z 19 września 2025 r. w sprawie IX Ka 923/25 i wyroku Sądu Rejonowego w Starachowicach z 30 kwietnia 2025 r. w sprawie II K 976/24 i uniewinnienie S. S. od zarzutów aktu oskarżenia uznając skazanie jako oczywiście niesłuszne.

W odpowiedzi na kasację, prokurator wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasację obrońcy skazanej jako niedopuszczalną z mocy ustawy należało pozostawić bez rozpoznania.

Zgodnie z treścią art. 523 § 2 k.p.k. kasację na korzyść można wnieść jedynie w razie skazania oskarżonego za przestępstwo na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, a w sytuacji skazania na inną karę, dla dopuszczalności kasacji wniesionej przez strony konieczne jest podniesienie zarzutu opartego na jednej z okoliczności wymienionych w art. 439 § 1 k.p.k. (art. 523 § 4 pkt 1 k.p.k.). W tym postępowaniu wobec oskarżonej zapadł wyrok skazujący na karę pozbawienia wolności, jednak warunkowo zawieszono wykonanie tej kary. Respektując więc wskazane powyżej ograniczenia obrońca mógł wnieść kasację tylko w sytuacji dostrzeżenia zaistnienia uchybienia z art. 439 § 1 k.p.k., czego nie uczynił.

Tak zredagowaną kasację należało więc pozostawić bez rozpoznania jako niedopuszczalną z mocy ustawy.

Sąd Najwyższy obciążył skazaną kosztami postępowania zgodnie z treścią art. 637 § 1 k.p.k. w zw. z art. 636 § 1 k.p.k.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w części dyspozytywnej niniejszego postanowienia.

[J.J.]

[a.ł.]